

КОНВЕНЦИЯ ЗА ПРИЗНАВАНЕ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЧУЖДЕСТРАННИ АРБИТРАЖНИ РЕШЕНИЯ

Обн. ДВ бр. 2 от 8 Януари 1965г.

Член I

1. Настоящата Конвенция се прилага относно признаването и изпълнението на арбитражни решения, постановени на територията на държава, различна от държавата, в която се иска признаването и изпълнението на решенията, по спорове, страни по които могат да бъдат както физически, така и юридически лица. Тя се прилага също така за арбитражни решения, които не се смятат за национални решения в тази държава, в която се иска тяхното признаване и изпълнение.

2. Терминът "арбитражни решения" включва не само арбитражните решения, постановени от арбитри, назначени за определени случаи, но също така и арбитражни решения, произнесени от органи на постоянни арбитражи, на които страните са се подчинили.

3. При подписването или ратифицирането на настоящата Конвенция, при присъединяването към нея или при уведомяването за разпростирание, предвидено в член X, всяка държава може, на основата на взаимност, да заяви, че ще прилага Конвенцията относно признаването и изпълнението само на решенията, постановени на територията на друга договаряща държава. Тя може също така да заяви, че ще прилага настоящата Конвенция само относно спорове, възникнали от договорни или недоговорни правоотношения, които се считат търговски съгласно нейния национален закон.

Член II

1. Всяка от договарящите държави признава писменото съглашение, според което страните се задължават да отнасят в арбитраж всички или някои от споровете, които са възникнали или могат да възникнат между тях по повод на едно определено договорно или друго недоговорно правоотношение, отнасящо се до въпрос, който може да бъде разрешаван по арбитражен ред.

2. Под "писмено съглашение" се разбира било арбитражна уговорка, включена в договор, било арбитражно съглашение, подписано от страните или съдържащо се в разменени писма или телеграми.

3. Съдът на договарящата държава, пред който е предявен иск по въпрос, по който страните са сключили съглашение по смисъла на настоящия член, е длъжен по молба на една от страните да ги препрати към арбитраж, освен ако намери, че споменатото съглашение е недействително, загубило сила или че не може да бъде приложено.

Член III

Всяка договаряща държава ще признава силата на арбитражното решение и ще допуска неговото изпълнение съобразно с процесуалните правила, които се прилагат в територията, където се иска признаването и изпълнението, при условията, изложени в следващите членове. За признаване и изпълнение на арбитражните решения, за които се прилага настоящата Конвенция, не ще се въвеждат значително по-строги условия

или значително по-високи съдебни такси от онези, които важат за признаване и изпълнение на национални арбитражни решения.

Член IV

1. За да получи посочените в предидущия член признаване и изпълнение, страната, която иска признаването и изпълнението, трябва да представи едновременно с молбата:

- а) надлежно заверен оригинал на арбитражното решение или надлежно заверен негов препис;
- б) оригинала на съглашението, посочено в член II, или надлежно заверен препис на същото.

2. Ако арбитражното решение или съглашението не са съставени на официалния език на държавата, в която това решение се предявява за признаване и изпълнение, страната, която моли за признаване и изпълнение на решението, трябва да представи превод на тези документи на този език. Преводът се заверява от официален или заклет преводач или от дипломатическо или консулско учреждение.

Член V

Признаването и изпълнението на арбитражното решение могат да бъдат отказани по молба на страната, срещу която то се предявява, ако тя докаже пред компетентния орган на държавата, където се иска признаването и изпълнението:

- а) че страните по съглашението, посочено в член II, са били по силата на приложимия спрямо тях закон недееспособни или че съглашението е недействително по силата на закона, на който страните са го подчинили, а при липса на указание в тази насока, по силата на закона на държавата, където решението е било постановено, или
- б) че страната, срещу която решението се предявява, не е била надлежно уведомена за назначаването на арбитър или за арбитражното производство или по други причини ѝ е било невъзможно да предяви своите защитни средства, или
- в) че решението е постановено по спор, непосочен в арбитражното съглашение или неспадане към споровете, предвидени от арбитражната уговорка в договора, или че съдържа постановления, които излизат извън условията на арбитражното съглашение или арбитражната уговорка в договора; във всеки случай обаче, ако постановленията на решението, отнасящи се до въпроси, подчинени на арбитраж, могат да бъдат отделени от тези, които се отнасят до въпроси, неподчинени на арбитраж, то постановленията по въпросите, подчинени на арбитраж, могат да бъдат признати и изпълнени, или
- г) че съставът на арбитражния съд или арбитражната процедура не са били в съответствие със съглашението на страните или при липса на такова не са били в съответствие със закона на държавата, в която се е състоял арбитражът, или
- д) че решението не е станало още задължително за страните или е било отменено, или изпълнението му е било спряно от компетентния орган на държавата, в която или съобразно закона на която то е било постановено.

2. Признаването и изпълнението на арбитражното решение могат да бъдат отказани също така, ако компетентният орган на държавата, в която се иска признаването и изпълнението, намери;

а) че съгласно закона на тази държава предметът на спора не подлежи на разрешаване от арбитраж или

б) че признаването или изпълнението на решението ще противоречи на обществения ред на тази държава.

Член VI

Ако от компетентния орган, посочен в точка "д" на алинея 1 на член V, е било поискано да отмени решението или да спре неговото изпълнение, органът, пред който е поискано признаване и изпълнение на това решение, може, ако намери за целесъобразно, да отложи разрешаването на въпроса за изпълнението на решението; той може също така по молба на страната, която иска изпълнение на решението, да задължи другата страна да представи надлежно обезпечение.

Член VII

1. Разпоредбите на настоящата Конвенция не засягат валидността на многостранните или двустранните споразумения относно признаването и изпълнението на арбитражни решения, сключени от договарящите държави, и не лишават никоя заинтересувана страна от правото, което тя би имала, да оползотвори арбитражното решение по начина и в пределите, допустими от закона или международните договори на държавата, където се иска признаването и изпълнението на решението.

2. Женевският протокол от 1923 година относно арбитражните уговорки и Женевската конвенция от 1927 година за изпълнението на чуждестранни арбитражни решения ще престанат да бъдат в сила между договарящите държави от деня и в пределите, откогато и в които настоящата Конвенция става задължителна за тях.

Член VIII

1. Настоящата Конвенция е открита до 31 декември 1958 година за подписване от всяка държава - член на Организацията на обединените нации, а също така от всяка държава, която е или впоследствие е станала член на някой специализиран орган на ООН или е участник в Статута на Международния съд, или е била поканена от Общото събрание на Организацията на обединените нации.

2. Настоящата Конвенция подлежи на ратификация и ратификационните документи се депозират при Генералния секретар на ООН.

Член IX

1. Настоящата Конвенция е открита за присъединяване за всички държави, посочени в член VIII.

2. Присъединяването се извършва чрез депозиране на документа за присъединяване при Генералния секретар на Организацията на обединените нации.

Член X

1. Всяка държава може при подписването или ратифицирането на настоящата Конвенция или при присъединяването към нея да заяви, че тази Конвенция се разпростира относно всички или една или повече от териториите, които тя представлява в международно отношение. Това заявление ще влезе в сила в деня, когато настоящата Конвенция влиза в сила спрямо тази държава.
2. Всяко разпростиране от посоченото естество, което се предприеме по-късно, следва да бъде извършено чрез уведомяване, отправено до Генералния секретар на Организацията на обединените нации, и влиза в сила на деветдесетия ден, считан от деня, когато Генералният секретар на обединените нации получи уведомлението, или от деня, когато настоящата Конвенция влиза в сила спрямо съответната държава, ако този ден настъпва по-късно.
3. Що се отнася до териториите, спрямо които настоящата Конвенция не ще се прилага при нейното подписване, ратифициране или при присъединяването към нея, то всяка заинтересувана държава ще проучи възможността да се вземат желателните мерки, за да се разпростре Конвенцията спрямо тези територии при условие, че правителствата на тези територии дадат съгласието си, когато това е необходимо по конституционни съображения.

Член XI

Следните разпоредби се прилагат спрямо федеративните или неунитарни държави:

- а) относно тези текстове на настоящата Конвенция, които спадат към законодателната компетентност на федералната власт, задълженията на федералното правителство са същите, каквито са задълженията на договарящите държави, които не са федеративни държави;
- б) относно тези текстове на настоящата Конвенция, които спадат към законодателната компетентност на всяка от държавите или провинциите, образуващи федерация, които не са задължени съгласно конституционната система на федерацията да вземат законодателни мерки, федералното правителство ще изпрати във възможно най-краткия срок тези текстове, придружени с негова благоприятна препоръка, за сведение на компетентните органи на държавите или провинциите, образуващи федерацията;
- в) федеративната държава, страна по настоящата Конвенция, ще представя по искане на всяка друга договаряща държава, предадено чрез Генералния секретар на Организацията на обединените нации, изложение за законодателството и практиката на федерацията и нейните съставни части, имащи отношение към определено разпореждане на настоящата Конвенция, посочвайки в каква степен това разпореждане е било осъществено със законодателни и други мерки.

Член XII

1. Настоящата Конвенция ще влезе в сила на 90-тия ден, считан от деня на депозирането на третия документ за ратификация или за присъединяване.

2. За всяка държава, която ще ратифицира настоящата Конвенция или ще се присъедини към нея, след депозирането на третия документ за ратификация или присъединяване, настоящата Конвенция ще влезе в сила на 90-тия ден, след като тази държава депозира своя документ за ратификация или за присъединяване.

Член XIII

1. Всяка договаряща държава може да денонсира настоящата Конвенция чрез писмено уведомление, отправено до Генералния секретар на Организацията на обединените нации. Денонсирането влиза в сила една година след деня, когато Генералният секретар е получил уведомлението.

2. Всяка държава, която би направила заявление или уведомление съгласно член X, ще може впоследствие да уведоми Генералния секретар на ООН, че Конвенцията ще престане да се прилага спрямо съответната територия след една година, считано от деня, когато Генералният секретар е получил уведомлението.

3. Настоящата Конвенция ще следва да се приложи спрямо арбитражните решения, производството за чието признаване и изпълнение би било образувано преди влизане в сила на денонсирането.

Член XIV

Договаряща държава има право да се позовава на разпоредбите на настоящата Конвенция срещу други договарящи държави само в пределите, в които самата тя е длъжна да прилага тази Конвенция.

Член XV

Генералният секретар на Организацията на обединените нации ще уведоми държавите, посочени в член VIII:

- а) за подписванията и ратификациите, посочени в член VIII;
- б) за присъединяванията, посочени в член IX;
- в) за заявленията и уведомленията, посочени в членове I, X, XI;
- г) за деня на влизането в сила на настоящата Конвенция съгласно член XII;
- д) за денонсираната и уведомленията, посочени в член XIII.

Член XVI

1. Настоящата Конвенция, английският, испанският, китайският, руският и френският текстове на която са еднакво автентични, ще бъде депозирана в архивата на Организацията на обединените нации.

2. Генералният секретар на Организацията на обединените нации ще връчи заверени преписи от настоящата Конвенция на държави, посочени в член VIII.